

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.130 van 13 november 2014
in de zaak A. 208.565/VII-38.795.**

In zake : Roger DEBOUGNOUX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 april 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 7 februari 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren van 25 september 2012, houdende toekenning van een milieuvergunning aan Ria Vanhees voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij, gelegen aan de Schilberg 8 te Sint-Martens-Voeren, niet wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 oktober 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Christiaens, die loco advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen verschijnt voor verzoeker, en bestuurssecretaris Inge Willems, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Ria Vanhees exploiteert een varkenshouderij te Sint-Martens-Voeren. Op 28 juni 2012 dient zij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren een aanvraag in tot het "hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting" en "een verandering door de wijziging van een inrichting door het verplaatsen binnen de inrichting of de aanwending van een andere fabricagemethode". De aanvraag wordt op 2 juli 2012 ontvankelijk en volledig verklaard.

In het aanvraagformulier geeft de exploitante onder meer aan dat de bedrijvigheid betrekking heeft op "maximaal 943 varkens ouder dan 10 weken,

waarvan 203 zeugen". Zij verduidelijkt dat de inrichting een zeugenhouderij betreft (waarbij om de vier weken een andere groep zeugen wordt gedekt) en dat de vrouwelijke biggen na ongeveer 30 weken verkocht worden voor fokkerij. De mannelijke biggen worden verkocht vanaf circa 20 kg. Zij beschouwt de aanvraag niet als een echte verandering ten opzichte van de bestaande vergunning : de varkens worden niet meer gekweekt voor vleesproductie, maar als ouderdieren voor de varkensfokkerij. Zij vermeldt tevens dat het maximaal aantal dieren lager is dan vroeger.

De aanvraagster duidt aan, onder "overzicht van de aangevraagde onderdelen van de inrichting", "varkensstallen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied met plaats voor maximaal 943 varkens ouder dan 10 weken : 203 zeugen, 420 jonge zeugen van 15 tot 30 weken en 320 biggen van 11 tot 15 weken (en 975 biggetjes jonger dan 10 weken, niet vergunningsplichtig)". Als aangevraagde hoeveelheid vult zij "943" in, onder verwijzing naar de rubriek 9.4.1.c.,1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I).

3.2. Tijdens het openbaar onderzoek dient verzoeker een bezwaar in.

3.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren verleent de gevraagde vergunning onder voorwaarden.

3.4. Verzoeker tekent administratief beroep aan bij de deputatie van de provincie Limburg.

3.5. De afdeling Milieuvergunningen (buitendienst Limburg) verleent op 11 december 2012 een gunstig advies voor de aanvraag.

De dienst Ruimtelijke Ordening verleent een stilzwijgend gunstig advies.

Het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie luidt "unaniem deels gunstig voor het beroep m.a.w. het bestreden besluit bevestigen doch de bijzondere voorwaarde wijzigen: de verhoging van de uitlaat van alle ventilatiekanalen tot 1,5 m boven de nok van het dak dient gerealiseerd binnen de 6 maanden vanaf de datum van het beroepsbesluit".

3.6. De deputatie van de provincie Limburg besluit op 7 februari 2013 het beroepsschrift niet in te willigen en de bestreden beslissing te bevestigen mits aanpassing van een bijzondere voorwaarde.

Zij overweegt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het Gewestplan St-Truiden-Tongeren;

Overwegende dat, vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden dat de uit te voeren activiteiten, die het voorwerp zijn van de vergunningsaanvraag verenigbaar zijn met de voorschriften die gelden voor bovenvermeld(e) gebied(en);

dat de exploitant de hernieuwing en verandering van een milieuvergunning wenst te bekomen voor het houden van een varkenshouderij met stalplaatsen voor 943 varkens (203 zeugen, 420 jonge zeugen van 15 tot 30 weken en 320 biggen van 11 tot 15 weken);

dat het college van burgemeester en schepenen van Voeren confer artikel 36 e.v. van Vlarem I een gemotiveerde beslissing genomen heeft en een milieuvergunning verleende voor een termijn van 20 jaar aan Ria Vanhees voor de exploitatie van het varkensbedrijf;

dat bij de vergunning 2 bijkomende bijzondere voorwaarden werden opgelegd bovenop de reeds uitgevoerde milderende maatregelen voor varkenstallen zoals beschreven in de omzendbrief van LNE 2012/1 van 29 juli 2012 betreffende milderende maatregelen voor geuremissies afkomstig van bestaande varkens- en pluimveestallen in Vlaanderen en dit als tegemoetkoming aan de klacht omtrent geurhinder afkomstig van het bedrijf; dat deze klacht geuit werd door huidige beroepers; dat de gemeente Gulpen-Wittem, waar de klager woonachtig is, meedeelt dat op het rundveebedrijf van de klager een aanzienlijke mestgeur werd vastgesteld op het bedrijf en in de woning van de klager en dat deze geur vermoedelijk afkomstig is van huidige exploitant;

Dat een plaatsbezoek werd uitgevoerd in eerste aanleg door de bevoegde milieuambtenaar en milieutoezichthouder; dat de vaststellingen van het bedrijfsbezoek werden opgenomen in het bestreden besluit;

Dat de toezichter tot de conclusie kwam dat het bedrijf netjes wordt geëxploiteerd en dat het bedrijf nagenoeg alle milderende maatregelen zoals

beschreven in de voormelde omzendbrief heeft uitgevoerd;

Dat evenwel een lichte tot matige geur werd vastgesteld op het bedrijf en het college van burgemeester en schepenen van Voeren daarom bijkomende maatregelen heeft opgelegd aan de exploitant met name het verhogen van de uitlaat van de ventilatie tot 1,5 m boven de nok van het dak uit te voeren binnen de 2 jaar en tevens het voorzien van een kadaverkoeling;

dat in de bestreden beslissing tevens toepassing werd gemaakt van de omzendbrief LNE 2012/1 die net tot doel heeft om economische en technisch haalbare maatregelen op te lijsten ter beperking van de geuremissies bij bestaande varkens- en pluimveestallen; dat de exploitant zowel 'algemene' maatregelen (code A) heeft uitgevoerd als bijkomende maatregelen (code B) die een investering vergen van de exploitant; dat daarenboven aan de exploitant 2 verplichtingen werden opgelegd met name het verhogen van de uitlaat van de ventilatiekanalen als het voorzien van kadaverkoeling en dit om tegemoet te komen aan de geurbepanking;

Dat de fam. Debougnoux geen genoegen neemt met deze maatregelen en een beroepsschrift heeft ingediend tegen voormelde beslissing van het college van Voeren;

dat beroeper de vernietiging wenst van de bestreden beslissing; dat zowel procedurele als inhoudelijke bezwaren worden geuit;

dat in de beroepsfase confer artikel 50 e.v. Vlarem I de adviezen werden ingewonnen van LNE Afdeling Milieuvergunningen en van het Departement Ruimtelijke Ordening;

dat het departement RWO geen advies heeft uitgebracht en het advies dus geacht wordt stilzwijgend gunstig te zijn;

dat de LNE Afdeling Milieuvergunningen op 11 december 2012 een gunstig heeft uitgebracht voor de exploitatie en ongunstig voor het ingediende beroep;

dat uit het advies van LNE blijkt dat de inrichting gelegen is in agrarisch gebied; dat de aspecten bodem, grondwater, afvalstoffen, geluid, stof en luchtemissies werden onderzocht door LNE Afdeling Milieuvergunningen; dat het advies van 11 december 2012 de resultaten van het onderzoek van dit dossier omvat;

dat gesteld wordt dat voor het bedrijf geen afstandsregels van toepassing zijn aangezien het een verandering betreft van een bestaande inrichting die beperkt is tot 100% van de exploitatie die toegelaten was op 1 januari 1993 confer artikel 3.2.2.2 van Vlarem II;

dat agrarische gebieden niet beschouwd worden als geurhindergevoelige gebieden en de tolerantie inzake geurhinder afkomstig van agrarische activiteiten hoger mag zijn in dergelijke gebieden dan in geurhinder gevoelige gebieden;

dat onderzoek uitgewezen heeft dat de exploitant de mest en de opslag van de droogvoerders in silo's volgens de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem opslaat; dat door de exploitant een kadaverkoeling van maximum 7° C voorzien zal worden.

overwegende dat onderzoek heeft uitgewezen dat het bedrijf opgeruimd en netjes is zowel in als buiten de bedrijfsgebouwen; dat er tevens op het erf voldoende plaats aanwezig is om te manoeuvreren met tractoren en vrachtwagens

m.a.w. gebeurt niet op de openbare weg;

dat de exploitant zeugen voor Topigs kweekt en onderworpen is aan een streng lastenboek zowel voor voedselveiligheid, dierenwelzijn als voor het milieu;

dat geconcludeerd wordt dat het onderzoek uitgewezen heeft dat de mogelijke hinder tot aanvaardbare grenzen kan worden beperkt en dat het naleven van de algemene en sectorale voorwaarden zoals beschreven in het Vlarem voldoende garanties moeten bieden met het oog op de bescherming van de mens en milieu;

dat uit het bestreden besluit eveneens blijkt dat sedert de uitbating van het bedrijf ter plaatse d.i. 1992 geen klacht is ingediend bij de gemeente omtrent dit bedrijf;

Overwegende dat het unaniem advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie d.d. 2013-01-07 volledig kan worden bijgetreden;

Dat gelet op het voorgaande het beroepschrift van de fam. Debougnoux-Huynen, waarbij de vernietiging wordt gevraagd van de bestreden beslissing niet wordt ingewilligd:

dat de beroepsargumenten als volgt worden geëvalueerd:

- geen hernieuwing maar een nieuwe aanvraag: reeds jaar en dag wordt er ter plaatse een varkensbedrijf uitgebaat; huidige exploitatie op naam van Ria Vanhees was vergund tot 16 juli 2012; Ria Vanhees heeft op 28 juli 2012 op de gemeente Voeren een aanvraag ingediend tot het bekomen van een hernieuwing van de milieuvergunning voor het houden van 943 volgens Vlarem ingedeelde varkens ouder dan 10 weken en 975 biggen die niet vergunningsplichtig zijn;

Dat de vergunning op dat ogenblik nog niet vervallen was; dat het arrest Vanneste dat beroeper aanhaalt een totaal andere situatie behelst; dat de aanvrager zijn hernieuwing had ingediend NA het verval van zijn milieuvergunning;

- de aanvraag is niet in overeenstemming met de werkelijkheid wat betreft het aantal dieren: dat de aanvraag de huisvesting van 943 varkens ouder dan 10 weken betreft; dat tevens vermeld wordt dat er ter plaatse 975 biggen onder de 10 weken worden gehouden; dat deze biggen niet als 'hinderlijk' ingedeeld (...) zijn volgens Vlarem; dat de arresten die worden bijgebracht door beroeper niet dienend zijn; dat beroeper vergeet dat een milieuvergunningsaanvraag in functie van het aantal 'ingedeelde en vergunningsplichtige' varkens beoordeeld wordt;

- geen rekening met de geuite bezwaren: geur, stof, lawaai, verkeer en de verplichte adviezen niet gevraagd: dat overeenkomstig artikel 36 e.v. van Vlarem I de gemeente bij een aanvraag het advies vraagt aan de overheidsorganen die overeenkomstig artikel 20 advies moeten verlenen; dat voor deze aanvraag (geen) enkel overheidsorgaan advies moest uitbrengen in eerste aanleg; dat enkel de dienst van de gemeente die met het onderzoek gelast is advies kon uitbrengen; dat bij gebrek aan advies binnen de gestelde termijn, aangenomen moet worden dat de voormelde dienst van oordeel is dat de hinder etc. tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

Dat uit de motivering van het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de

dienst van de gemeente meer bepaald de milieuambtenaar en toezichthouder een plaatsbezoek heeft verricht op het bedrijf in kwestie en dat de oplijsting van de door haar verrichte vaststellingen zijn weergegeven in het motiverend gedeelte van het bestreden besluit; dat de geuite klachten wel degelijk werden geëvalueerd aangezien zelfs 2 bijkomende voorwaarden werden opgelegd teneinde de hinder voor de klagers te minimaliseren;

- er is een weigeringsbesluit van de deputatie genomen op 1999-09-02 op deze locatie: de aanvraag tot uitbreiding van de vergunning (voorwerp verschilt van huidige aanvraag) werd aan de toenmalige exploitant mevrouw Smeets geweigerd op grond van bepalingen destijds van toepassing zijnde Mestdecreet meer concreet er werd niet voldaan aan de regels omtrent mestafzet, de grondgebonden afzet bedroeg geen 25% van de bijkomend te vergunnen productie en de inrichting zou niet langer een gezinsveeteeltbedrijf zijn; dat de vergunning derhalve om heel andere reden dan geurklachten of dergelijke werd geweigerd;

Overwegende dat door het afleveren van de milieuvergunning volgens de beoordelingsschema's vermeld in artikel 3 § 1 van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 2006, gewijzigd op 14 oktober 2011, betreffende de watertoets - blijkt dat wat betreft de kwalitatieve aspecten van het watersysteem geen betekenisvol schadelijk effect op het milieu te verwachten is dat een verandering van de toestand van watersystemen (of bestanddelen ervan) tot gevolg heeft en overwegende dat dus kan voldaan worden aan de kwalitatieve doelstellingen en aan de beginselen van het decreet integraal waterbeleid, tenminste voor zover bij de eventuele aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de kwantitatieve effecten in verband met het watersysteem onderzocht worden;

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse geen overdreven hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar mits uitvoering van de opgelegde bijzondere milderende maatregelen en voor wat betreft het verhogen van de uitlaat van de ventilatie tot 1,5 m boven de nok van het dak, de uitvoering ervan te realiseren binnen de 6 maanden vanaf huidig beroepsbesluit

Overwegende dat het daarom past het ingediende beroep NIET in te willigen en de omstreden beslissing d.d. 2012-09-25 van het college van burgemeester en schepenen van Voeren TE WIJZIGEN zoals hoger vermeld;

Gelet op de door de adviserende diensten voorgestelde en in het besluit van het schepencollege en in dit besluit opgelegde exploitatievoorwaarden die, mits ze worden nageleefd, van aard zijn om het gevaar, de ongezondheid en/of de hinder binnen de voor de buurt aanvaardbare perken te houden;

Gehoord het verslag van Ludwig Vandenhove, lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 §1. Het beroepschrift van advocaten Monard-D'Hulst namens fam. Debougnoux-Huynen, De Planckweg 21 te 6277 NZ Slenaken, wordt NIET INGEWILLIGD

§2. Bovenvermelde omstreden beslissing d.d. 2012-09-25 van het college van burgemeester en schepenen van Voeren WORDT BEVESTIGD.

Evenwel worden aan de beslissing de WIJZIGINGEN van (het volgende) art. 2 aangebracht.

Artikel 2 §1. Aan de omstreden beslissing d.d. 2012-09-25 van het college van burgemeester en schepenen van Voeren worden volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 2 wordt vervangen door hetgeen volgt:

'art. 2:

Volgende milderende maatregel wordt opgelegd bij de vergunning en dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van 2 jaar na de goedkeuring van de vergunning:

-kadaverkoeling met een maximum temperatuur van 7°C

Volgende milderende maatregel wordt opgelegd bij de vergunning en dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van 6 maanden na het besluit van de deputatie of uiterlijk op 1 augustus 2013:

- verhogen van de uitlaat van alle ventilatiekanalen tot 1,5 m boven de nok van het dak.'

§2. Alle andere bepalingen van de omstreden beslissing blijven onveranderd van kracht.

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. Als eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 5, § 1, 39, § 1, lid 1, en 39, § 4, van Vlarem I en artikel 43 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), en van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De aanvraag betreft volgens hem geen "hernieuwing" van een milieuvergunning maar een "nieuwe aanvraag". Exploitant heeft immers niet binnen de vervaltermijn van artikel 39, §§ 1 en 4, van Vlarem I een hernieuwing van de vergunning aangevraagd, zodat de aanvraag moest worden beschouwd als

een nieuwe aanvraag en er ook een daarop afgestemd aanvraagdossier had moeten worden opgemaakt. Uit rechtspraak van de Raad van State leidt verzoeker af dat het geen "bestaande inrichting" meer betrof en dat de inrichting moest worden beoordeeld als "nieuwe inrichting".

Verzoeker merkt op dat de verwerende partij uitdrukkelijk erkent dat de vergunning was afgelopen vooraleer een zogenaamde "hernieuwing" werd aangevraagd.

5. De verwerende partij werpt vooreerst een exceptie van gebrek aan belang bij het middel op. Waar verzoeker louter stelt dat de behandeling van de aanvraag als een "hernieuwing van een vergunning (en niet als een aanvraag voor een nieuwe inrichting)" een probleem doet rijzen met betrekking tot de samenstelling van de aanvraag, geeft hij volgens haar niet aan welk belang hij heeft bij het opgeworpen middel en is het niet duidelijk welk voordeel hij uit het middel kan halen.

Het middel is volgens de verwerende partij hoe dan ook ongegrond nu de aanvraag werd ingediend op 28 juni 2012 - de vermelding 28 juli 2012 in de bestreden beslissing zou een materiële vergissing zijn - dit wil zeggen vóór het verstrijken van de vergunningstermijn op 16 juli 2012. Noch het feit dat de hernieuwing niet werd aangevraagd binnen de twaalfde en achttiende maand voor het verstrijken van de vergunningstermijn, noch het feit dat de exploitatie moet worden stopgezet bij het niet tijdig afleveren van de vergunning, belet dat er terecht een "hernieuwing" van de vergunning werd aangevraagd.

6. In de memorie van wederantwoord merkt verzoeker op dat hij wel degelijk belang bij het middel heeft, aangezien dit argument de wettigheid van de vergunning raakt. Deze kan volgens hem worden vernietigd omdat ze steunt op een verkeerde aanvraag. Bovendien heeft dit als rechtstreeks gevolg dat de vergunninghouder niet verder mag exploiteren. De verwijzing naar artikel 5 van Vlarem I is volgens verzoeker zeer relevant, aangezien deze het rechtsgevolg regelt

wanneer de aanvrager niet over de vereiste vergunning beschikt. Bovendien moet dit artikel samengelezen worden met artikel 39 van Vlarem I. De regels in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) zijn voor bestaande inrichtingen minder streng dan voor nieuwe inrichtingen. Dit heeft een invloed op (het al dan niet verlenen van) de vergunning.

Ten gronde betoogt hij dat, indien de randvoorwaarden van artikel 39 van Vlarem I niet zijn vervuld, de overheid de aanvraag niet als een "hernieuwing" kan behandelen. De devolutieve werking van het beroep verhindert dit, omdat de overheid rekening moet houden met nieuwe feitelijke omstandigheden zoals ze zich voordoen bij de behandeling van het beroep. Te dezen was op die datum de milieuvergunning verlopen. De verwerende partij had, steeds volgens verzoeker, dan ook geen mogelijkheid om de aanvraag als een hernieuwing van een bestaande vergunde inrichting te beschouwen.

De samenstelling van de aanvraag voldeed bovendien ook niet aan de verplichtingen die gelden voor een aanvraag van een nieuwe exploitatievergunning.

Ook verschilt de wijze waarop de aanvraag zou beoordeeld worden fundamenteel. Zo zou het plaatsbezoek, waarop de verwerende partij steunt, niet hebben plaatsgevonden omdat het een nieuwe aanvraag betrof en de exploitatie niet meer mocht plaatsvinden.

Beoordeling

7. De milieuvergunningsaanvraag werd ingediend op 28 juni 2012, en dus vóór het verstrijken van de lopende vergunning.

Het gegeven dat er niet tijdig, tussen de achttien en de twaalf maanden voor het verstrijken van de vergunningstermijn, een verlenging van de vergunning wordt toegestaan, heeft geen gevolg voor het voorwerp van de

vergunningsaanvraag zelf. Voor de appreciatie van de hinderlijkheid van de inrichting maakt het in beginsel niet uit of de inrichting voorheen vergund dan wel "nieuw" was.

Voorts toont verzoeker niet concreet aan waarom geen rekening zou mogen worden gehouden met de vaststellingen gedaan tijdens het plaatsbezoek.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

Standpunt van verzoeker

8. Als tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 5 van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, en van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het middel houdt in essentie in dat de overheid, bij het beoordelen van de hinder, geen rekening heeft gehouden met alle aanwezige varkens. De varkens jonger dan tien weken werden niet in beschouwing genomen, terwijl ook zij hinder veroorzaken. Volgens verzoeker vermeldt het aanvraagdossier ten onrechte dat het aantal aanwezige varkens daalt ten opzichte van de vorige vergunning: het feit dat 975 biggen jonger dan tien weken niet vergunningsplichtig zijn, wil niet "ipso facto" zeggen dat zij niet aanwezig zijn of geen hinder kunnen veroorzaken. Het totaal aantal aanwezige varkens zal 1.918 bedragen.

Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State merkt verzoeker op dat die vergetelheid in hoofde van de aanvrager streng wordt gesanctioneerd en dat hinder moet worden beoordeeld volgens het aantal

aanwezige varkens en niet volgens de grootte of capaciteit van de stallen.

9. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker toe dat de verwerende partij uitgaat van "juridische hinder" en niet van de werkelijke hinder, die ook veroorzaakt wordt door niet-vergunningsplichtige onderdelen van de aanvraag.

10. In de laatste memorie leidt verzoeker af uit het arrest van de Raad van State nr. 197.054 van 20 oktober 2009, waarin met betrekking tot de stedenbouwkundige toetsing van een milieuvergunningsaanvraag geoordeeld werd dat alle onderdelen die een geheel uitmaken als een globale inrichting moeten worden beoordeeld, dat te dezen niet enkel rekening moest worden gehouden "met de hinder uit de ingedeelde rubrieken, doch ook met de hinder die er onlosmakelijk mee verbonden is en die ontstaat uit de globale inrichting". Voorts stelt hij dat ook het plaatsbezoek geen relevant argument vormt, vermits de toename van het aantal biggen op dat moment nog niet bestond, en niet kan worden beweerd dat de milderende maatregel uit de bestreden beslissing, die steunt op de vaststelling van geurhinder tijdens dat plaatsbezoek, rekening houdt met "de toename van (het) aantal biggen tot 975".

Beoordeling

11. In het aanvraagdossier wordt de aanwezigheid van 975 biggen jonger dan tien weken duidelijk vermeld. De aanvraagster van de milieuvergunning komt tot een vermindering van het aantal varkens op basis van het aantal vergunningsplichtige dieren ouder dan tien weken. Dit blijkt duidelijk uit het aanvraagdossier en de overheid werd hier niet misleid of onzorgvuldig voorgelicht.

Artikel 4, § 1, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat niemand, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid, een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de

tweede klasse mag exploiteren of veranderen.

Artikel 3 van hetzelfde decreet bepaalt dat de inrichtingen die hinderlijk worden geacht voor de mens en het leefmilieu in drie klassen worden ingedeeld, afhankelijk van de aard en de belangrijkheid van de daaraan verbonden milieueffecten.

Artikel 1, 3°, van Vlarem I definieert "de indelingslijst" als de als bijlage 1 aan dat besluit toegevoegde lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, naargelang van de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu.

Op de indelingslijst wordt onder hinderlijke inrichting vermeld "varkensstallen", dit betekent gebouwen en/of installaties waarin varkens gehouden of gefokt worden met inbegrip van de installaties met betrekking tot mestverwerking. De juridische omschrijving van "varken" in Vlarem II omvat "zeugen, beren en gebruiksvarkens ouder dan 10 weken".

Een inrichting met biggen jonger dan tien weken wordt door de regelgever niet als een hinderlijke inrichting gekwalificeerd. Hiervoor geldt geen milieuvergunningsplicht. Zij is evenmin meldingsplichtig.

De omvang van de beoordelingsbevoegdheid van de overheid aan wie een milieuvergunningsaanvraag wordt voorgelegd is principieel beperkt tot de vergunningsplichtige delen van de aanvraag. Voor de exploitatie van een inrichting die door de decreetgever niet als hinderlijk voor mens en leefmilieu wordt aangemerkt, geldt immers geen vergunningsplicht.

Het tweede middel heeft geen betrekking op bevoegdheidsoverschrijding maar stelt op algemene wijze dat de overheid, die moest beslissen over een milieuvergunningsaanvraag, de hinder veroorzaakt door

de niet vergunningsplichtige onderdelen ten onrechte niet heeft beoordeeld.

Verzoeker stelt bijgevolg ten onrechte dat de beoordelingsbevoegdheid van de milieuvergunnende overheid ook de door Vlarem I als niet-hinderlijk ingedeelde inrichtingen moet omvatten.

De opmerkingen in de laatste memorie van verzoeker doen daaraan niets af.

Het tweede middel is niet gegrond.

Derde middel

Standpunt van verzoeker

12. In het derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 30 van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij betoogt dat de verwerende partij de geuite bezwaren onvoldoende heeft beantwoord en weerlegd, en zich als het ware heeft beperkt tot de bevestiging van de behandeling van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren, hoewel verzoeker diverse procedurele bezwaren had uitgebracht en uitgebreid de diverse hinderaspecten had omschreven.

13. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker toe dat het middel moet worden gelezen in samenhang met de kritiek in de eerste twee middelen dat de verwerende partij weigerachtig was om de concrete hinderlijke feitelijke omstandigheden te beoordelen en om vast te stellen dat een niet-vergunde inrichting werd geëxploiteerd.

Beoordeling

14. De bestreden beslissing bevat een samenvatting van de beroepsargumenten en een evaluatie ervan, en daarnaast ook een uitgebreide eigen motivering, waarbij wordt verwezen naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen en waarbij het unanieme advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie bijgetreden wordt.

Het derde middel is niet gegrond.

Vierde middel

Standpunt van verzoeker

15. Verzoeker voert in het vierde middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij stelt dat de verwerende partij de beroepsgrievens ten aanzien van de hinderaspecten onvoldoende, minstens onjuist, heeft beantwoord, terwijl zij op alle beroepsgrievens had moeten antwoorden.

Hij wijst daarbij op het feit dat de uitbreiding met 1.260 varkens destijds heeft geleid tot de weigeringsbeslissing van de deputatie en gaat verder in op de geur- en stofhinder, de lawaai- en de verkeershinder en de verstoring van de privé-rust.

Met betrekking tot de milderende maatregelen merkt hij op dat bepaalde maatregelen uit de omzendbrief LNE 2012/1 niet werden opgelegd, terwijl er volgens de bestreden beslissing aan nagenoeg alle milderende maatregelen voor varkensstallen werd beantwoord.

16. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker in hoofdzaak toe dat het middel moet worden samengelezen met het eerste en het tweede middel.

Beoordeling

17. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de deputatie zich aansluit bij het unanieme advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie, dat zij onder andere op grond van verscheidene motieven, waarbij zij verwijst naar het in eerste aanleg verrichte plaatsbezoek, tot de conclusie komt "dat het onderzoek uitgewezen heeft dat de mogelijke hinder tot aanvaardbare grenzen kan worden beperkt en dat het naleven van de algemene en sectorale voorwaarden zoals beschreven in het Vlarem voldoende garanties moeten bieden met het oog op de bescherming van de mens en milieu". Er wordt eveneens overwogen dat in "de bestreden beslissing tevens toepassing werd gemaakt van de omzendbrief LNE 2012/1 die net tot doel heeft om economische en technisch haalbare maatregelen op te lijsten ter beperking van de geuremissies bij bestaande varkens- en pluimveestallen; dat de exploitant zowel 'algemene' maatregelen (code A) heeft uitgevoerd als bijkomende maatregelen (code B) die een investering vergen van de exploitant; dat daarenboven aan de exploitant 2 verplichtingen werden opgelegd met name het verhogen van de uitlaat van de ventilatiekanalen als het voorzien van kadaverkoeling en dit om tegemoet te komen aan de geurbeperking". Ook evalueert de deputatie de beroepsargumenten, en bevestigt zij de beslissing uit eerste aanleg, mits aanpassing van de bijzondere voorwaarden die twee milderende maatregelen ter voorkoming van geurhinder bevat.

De Raad van State mag zich voor zijn beoordeling niet in de plaats van het bestuur stellen. Hij mag enkel nagaan of de beoordeling van het bestuur steunt op correcte gegevens die in feite en in rechte de genomen beslissing kunnen onderbouwen en die niet kennelijk onredelijk beoordeeld zijn.

Verzoeker toont niet met concrete elementen aan dat dit laatste het geval is.

Het vierde middel is niet gegrond.

Vijfde middel

18. In de laatste memorie stelt verzoeker dat hij, na lezing van het auditorsverslag, niet langer aandringt op de beoordeling van dit middel.

Dit kan enkel worden begrepen als een afstand van het middel.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien november tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys